

بررسی اثر دگزامتازون وریدی بر شیوع سردود پس از آنسٹری اسپاینال در عمل جراحی سزارین

کامران متقی^۱، فرهاد صفری^۱، لیلا خدابنده لو^۲، علیرضا سلیمی^{۳*}

۱- استادیار بیهودی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

۲- دستیار بیهودی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

۳- دانشیار بیهودی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی (مؤلف مسئول)

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۴/۲۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۳/۲۰

چکیده:

زمینه و هدف: سردود پس از پاره شدن دورا، یک مشکل شایع در زنان جوان کاندید سزارین می‌باشد، اگر چه استفاده از سوزن‌هایی با قطر کمتر، شیوع آن را کاهش داده است. بروز سردود از چند ساعت تا ۷ روز پس از پاره شدن می‌تواند رخ دهد و می‌تواند عاملی برای تاخیر در ترخیص از بیمارستان باشد. معمولاً برای جلوگیری و درمان این عارضه، روش‌های گوناگونی مانند توصیه به استراحت و استفاده از مسکن‌های غیرآپیوییدی، کافئین و کدئین پیشنهاد می‌شود، ولی هیچ یک تاکنون کاملاً مؤثر نبوده‌اند. در صورت ادامه سردود، تزریق خون بداخل فضای اپیدورال انجام می‌گیرد.

مواد و روش: شصت بیمار در محدوده سنی ۱۸-۴۵ سال ASA class I,II کاندیدای سزارین الکتیو بدون سابقه سردود و مصرف مسکن و اعتیاد به مواد مخدر، به صورت تصادفی در دو گروه دگزامتازون و نرمال سالین به عنوان دارونما تقسیم شدند. پس از انجام اسپاینال آنسٹری به روش یکسان، در گروه اول ۸ میلی‌گرم دگزامتازون به صورت تزریق آهسته وریدی (انفوزیون) و در گروه شاهد ۲ میلی‌لیتر نرمال سالین تجویز شد. سپس در ساعت ۱۸:۰۰ و ۲۴:۰۰ روزهای ۲ الی ۷ پس از عمل در مورد وجود یا عدم وجود سردود از بیماران پرسیده شد.

یافته‌ها: یافته‌های دموگرافیک در دو گروه اختلاف معنی‌داری نداشت. شیوع سردود در دو گروه در هیچیک از ساعت‌های روزهای در پی، از نظر آماری، اختلاف معنی‌داری نداشتند.

نتیجه‌گیری: این تحقیق نشان داد که دگزامتازون، دوز ۸ میلی‌گرم، پس از اسپاینال در خانم‌های باردار کاندیدای سزارین الکتیو بر میزان شیوع سردود پس از اسپاینال تاثیری ندارد.

واژگان کلیدی: خانم‌های باردار، اسپاینال آنسٹری، سردود پس از پاره شدن دورا، دگزامتازون وریدی.

مقدمه

صرف کافئین ۳۰۰ میلی‌گرم خوراکی یا ۵۰۰ میلی‌گرم در یک لیتر سرم در عرض ۱ یا ۲ ساعت می باشد^(۶). در صورت عدم پاسخ به ادامه درمان، تنها راه باقی مانده، تزریق خون به صورت اپیدورال است^(۷) که به نظر می رسد هیچکدام درمان آیده آلی نمی باشند.

با توجه به بروز مشکلات روحی و روانی و همچنین افزایش هزینه های بیمارستانی در بیماران ناشی از این عارضه و نبود روش پیش گیری قطعی برای این گونه سردرد ها و نتایج مطالعات قبلی مبنی بر تاثیر داروی دگزامتاژون بر درمان سردردهای خوش خیم و میگرنی^(۸)، این مطالعه با هدف تعیین تاثیر داروی دگزامتاژون بر پیش گیری از بروز سردرد پس از بی حسی نخاعی در عمل جراحی سزارین انجام شد.

روش مطالعه

در این تحقیق ۶۰ بیمار در محدوده سنی ۱۸ تا ۴۵ سال با ASA کلاس ۱ و ۲ بدون سابقه سردرد، داروهای ضد تشنج یا داروهای اعصاب، دهیدراتاسیون، تاریخچه قبلی سردرد ناشی از بی حسی اسپاینال، بر پایه جدول اعداد تصادفی به دو گروه مورد (دگزامتاژون) و گواه (نرمال سالین) تقسیم شدند. نحوه کار برای افراد تشریح و از آنها رضایت آگاهانه گرفته شد.

در هر دو گروه ۶ میلی‌لیتر بر کیلوگرم مایع رینگر بعنوان حجم جبرانیداده شده، سپس بیمار در وضعیت نشسته قرار گرفته، با بتادین ۱۰٪ پوست پرپ شده و تحت شرایط استریل پس از تزریق ۲ میلی‌لیتر لیدوکایین ۲٪ جهت بی حسی پوست و بافت زیر جلد، سوزن اسپاینال Quincke شماره ۲۵ بصورت موازی با الیاف طناب نخاعی استفاده

سردرد پس از سوراخ شدن دورا * یک مشکل شایع در زنان باردار می باشد که به دنبال بی حسی محور عصبی روی می دهد و ناشی از پاره شدن دوراست. مکانیسم احتمالی این عارضه به دلیل از دست دادن مایع مغزی نخاعی بوده که منجر به بروز کشش و فشار روی اجزای درون مغز و گشادی عروق می شود^(۹). به دلیل اینکه عامل خطرزا در این بیماری سنین جوانی و جنس مونث می باشد لذا بروز این مشکل در جمعیت زنان بار دار که به دلیل زایمان طبیعی یا سزارین تحت بی حسی محور نخاعی قرار می گیرند (اسپاینال) بیشتر دیده می شود^(۱۰). به طور کلی علائم بروز عارضه از چند ساعت پس از پاره شدن دورا روی داده و تا ۷ روز بعد ادامه می یابد^(۱۱).

ریسک فاکتورهای این نوع سردرد شامل قطع ناگهانی مصرف کافئین، تاریخچه سردرد های قبلی، سن بیشتر از ۴۵ سال، دهیدراتاسیون، بارداری، اندازه قطر سوزن اسپاینال، تعداد سوراخهای ایجاد شده در دورا و تاریخچه قبلی بروز سردرد به دنبال اسپاینال میباشد^(۱۲). با تمایلی که در کوتاهتر شدن زمان بستری زنان پس از سزارین وجود دارد، بروز آن ممکن است در زمانی روی دهد که مادر از بیمارستان مرخص شده یا عاملی برای تاخیر در ترخیص آناناز بیمارستان گردد^(۱۳). با تکامل در ساخت سوزن هایی با قطر کمتر، بروز اینمشکل در زنان باردار کمتر شده است، در پژوهشی بروز آن با سوزن های ویتاکر شماره 27 به ۰.۳٪ رسیده است^(۱۴).

درمان این درد شامل مصرف مسکن های غیر اپیو بیدی، کاهش تحريكات شنوایی و بینایی محیطی،

سردرد اطلاع بددهد و در صورت بروز سردرد بیماران از درمان مطابق با پروتکل درمان برخورد می شدند. به ازای ۱۰ کیلوگرم اول ۴ میلی لیتر بر کیلوگرم و به ازای ۱۰ کیلوگرم دوم ۲ میلی لیتر بر کیلوگرم و به ازای بقیه وزن ۱ میلی لیتر بر کیلوگرم

نتایج

در این تحقیق ۶۰ بیمار به ترتیب در دو گروه ۳۰ نفری دریافت کننده دگزامتاژون و نرمال سالین قرار گرفتند. دو گروه از لحاظ یافته های دموگرافیک با هم تفاوت آماری معنی داری نداشتند (جدول ۱). در هیچیک از دو گروه دگزامتاژون و نرمال سالین، در ساعات نخست و روز ششم و هفتم، سردردی مشاهده نشد.

در ساعات ششم و هجدهم، و روزهای دوم و سوم و چهارم و پنجم، در هر دو گروه سردرد پس از اسپاینال دیده شد ولی اختلاف دو گروه از نظر آماری معنی دار نبود. در ساعت بیست و چهارم در گروه دگزامتاژون سردردی وجود نداشت ولی در گروه نرمال سالین دو بیمار سردرد داشتند این اختلاف نیز از نظر آماری معنی دار نبود (جدول ۲). در هیچیک از موارد سردرد پس از اسپاینال، نیاز به تزریق خون بداخل اپیدورال پیدا نشد. در هیچیک از موارد، شواهد منزیرت و عفونت دیده نشد.

بحث

شده و پس از ورود به دورا و خروج مایع مغزی نخاعی از سوزن، بوپی واکائین ۵٪ (۲/۸ میلی- گرم) هایپربار اسپاینال تزریق شده و سپس سوزن خارج شده و پوست پانسمان شده و بیمار به وضعیت خوابیده باز گردانده شد. پس از آغاز کار، در سرم گروه گواه، با یک سرنگ ۲ میلی لیتر، ۲ میلی- لیتر نرمال سالین و در گروه تجربی ۸ mg ۲ میلی- گرم (۳ میلی لیتر) دگزامتاژون به صورت وریدی تجویز شد.

پس از حصول آنسٹری و حفظ سطح آنسٹری در T4-T6، برای بیماران بر اساس قانون * ۴/۲/۱ deficit و نگهدارنده محاسبه شده و تجویز شد. به ازای هر میلی لیتر خونریزی تا حداقل مجاز خونریزی ۳ میلی لیتر مایع رینگر و پس از آن هر میلی لیتر خونریزی با حجم مساوی از خون ایزوگروب کراس مج شده جایگزین شد. در صورت افت فشار خون بیش از ۳۰٪ از میزان اولیه از افرادین ۵ میلی گرم وریدی استفاده شد.

میزان سردرد بیماران پس از عمل توسط متخصص بیهوشی دوم بلا فاصله پس از ورود به ریکاوری و در ساعات ۱، ۶، ۱۸، ۲۴ پس از ترخیص از اتاق عمل اندازه گیری شد. نحوه اندازه گیری سردرد، دارد- ندارد بود.

در صورت بروز سردرد در بیماران، درمان های معمول شامل استراحت مطلق، هیدراتیون، استفاده از مسکن که در این تحقیق شامل استامینوفنکدین (۳۰۰ میلی گرم استامینوفن ۲۰ میلی گرم کدئین) هر ۶ ساعت و استفاده از شکم بند تجویز شد. به بیمار گفته شد که تا موقع ترخیص از بیمارستان ویزیت خواهد شد و تا یک هفته بعد می تواند با متخصص بیهوشی در تماس تلفنی باشد و در صورت

نتیجه‌گیری

نتیجه‌گیری کلی از این تحقیق این می‌باشد که تجویز دگزامتاژون وریدی با دوز ۸ میلی‌گرم وریدی، بی درنگ پس از انجام اسپاینال در خانم‌های باردار کاندیدای سزارین، بر میزان سردرد پس از اسپاینال، تاثیر بارزی ندارد.

پیشنهادات

در مطالعه دیگری دوز متفاوت از دگزامتاژون بکارگیری شود. برای اینکه نتیجه مطالعه تعمیم پذیری بیشتری داشته باشد مطالعه با تعداد بالاتری نمونه انجام شود مطالعه اثر دگزامتاژون بر روی جمعیت‌های متفاوت انجام شود.

بررسی شاخصهای پراکندگی و مرکزی سن بیماران در دو

دگزامتاژون	نرمال سالین	
۲۷/۷۳	۲۸/۵۶	میانگین سنی بیماران
۲۷	۲۸	میانه سنی بیماران
۴/۹	۴/۶	انحراف معیار سنی بیماران
۲۰	۲۰	جوان ترین بیمار
۳۸	۳۶	مسن ترین بیمار

گروه به تفکیک (جدول ۱)

جدول توزیع فراوانی بیماران بر اساس شیوع سردرد
(جدول ۲)

در مطالعه توکلی و همکاران (دانشگاه علوم پزشکی یاسوج) اگرچه همانند ما از دگزامتاژون استفاده کرده اند ولی هدف آنها نیز همانند اشرف و همکاران، درمان سردردهای ایجاد شده بوده است. دوز مورد استفاده نیز ۰/۲ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن بوده است.

در مقایسه با مطالعه دی‌ماهیس و همکاران، اگرچه هدف بر روی پیشگیری از ایجاد سردرد متمرکز بوده، ولی تفاوت کار ایشان با پژوهش کنونی، استفاده از بتامتاژون به جای دگزامتاژون و نیز روش تجویز بوده است. راه تجویز دارو در مطالعه وی، اپیدورال بوده است. که به دلیل مجاورت دو محل پارگی دورا، احتمالاً اثرات بارزتری به جای گذاشته است. در مطالعه اشرف و همکاران (دانشگاه علوم پزشکی تهران) برای درمان سردرد پس از اسپاینال از هیدروکورتیزون وریدی ۲۰۰ میلی‌گرم برای مقدار بارگیری و سپس ۱۰۰ میلی‌گرم هر ۸ ساعت تا ۴۸ ساعت پس از عمل استفاده شد که درمان موثر بوده است. در تحقیق کنونی ما از دگزامتاژون به صورت ۸ میلی‌گرم تک دوز و برای پیشگیری از بروز سردرد پس از اسپاینال بهره گرفتیم که موثر نیفتاد. شاید علت این تفاوت در نتایج، به واقع تفاوت در صورت مساله باشد چرا که اشرف و همکاران برای درمان سردرد ایجاد شده و ما برای پیشگیری از سردردی که محتمل بود، از دارو استفاده نمودیم. از سوی دیگر ما به صورت تک دوز اشرف به صورت ادامه تجویز دارو تا ۴۸ ساعت پس از عمل استفاده کردیم. در نهایت اگرچه دو داروی دگزامتاژون و هیدروکورتیزون، هر دو از خانواده کورتیکوستروئیک بودند ولی اثرات گونانی دارند.

5. Vallejo MC, Mandel GL, Sabo DP, Ramanathan S. PDPH a randomized comparison of five spinal needles in obstetric patients. Anesth&Analg 2000; 91: 916-20.

6. Weber JG, Killingworth JT, Arnold JJ. Prophylactic intravenous administration of caffeine and recovery after ambulatory surgical procedures. Mayo Clin Proc 1997; 72: 621-6.

	دگزاماتازون سردرد	در فروانی سردرد	نرمال سردرد	در فروانی سردرد	دگزاماتازون سردرد	ساعت
-	-	-	-	-	-	ساعت
NS	% ۶/۷	۲	% ۳/۳	۱	یکم	ساعت
NS	% ۹/۹	۳	% ۳/۳	۱	ششم	ساعت
NS	% ۶/۷	۲	-	-	هجردهم	ساعت
NS	% ۱۳/۳	۴	% ۹/۹	۳	بیست و چهارم	روز دوم
NS	% ۶/۷	۲	% ۱۹/۸	۶	روز سوم	روز
NS	% ۳/۳	۱	% ۱۳/۳	۴	چهارم	چهارم
NS	% ۶/۷	۲	% ۶/۷	۲	روز	پنجم
-	-	-	-	-	روز	ششم
-	-	-	-	-	روز	هفتم

1. Manson L, Edwards JE, Moore RA, McQuay HJ. Single dose oral naproxene for acute postoperative pain. A quantitative systematic review. BMC Anesthesiol 2003;3:4-9.
2. Morewood GH. A rational approach to the cause, prevention and treatment of post dural puncture headache. Can Med Assoc J 1993;149:1087-93.
3. Choi PT, Galinski SE, Takeuchi L, Lucas S, Tamayo C, Jadad AR, et al. PDPH is a common complication of neuraxial blockade in parturients: a meta-analysis of obstetrical studies. Can J Anesth 1993; 30(6): 511-6.
4. Lewis M, Knox EG. Accidental dural puncture in obstetric patients and long term outcome. BJOG 1993; 100(11): 883-5.

Evaluation the efficacy of IV dexamethasone on post puncture headache incidence after cesarian section

Kamran Motaghi¹, Farhad Safari¹, Leili Khodabendelou², Alireza Salimi*³

1. Assistant Professor of Anesthesiology, ShahidBeheshti University of Medical Sciences.

2. Resident of Anesthesiology, ShahidBeheshti University of Medical Sciences.

3. Associate Professor of Anesthesiology, ShahidBeheshti University of Medical Sciences

Abstract

Introduction: Although its prevalence has reduced since introduction of small size spinal needles, post dural puncture headache is still a common problem in young women. Headache could appear several hours to seven days after dural puncture, and could be a cause for delayed hospital discharge. (There are several methods for prevention and treatment of this side effect such as complete bed rest, hydration, non-opioid analgesics, caffeine, codeine, which none of them proved to be totally effective. The last option would be epidural blood patch).

Methods and Materials: Sixty parturients aged 18-45 years old in American Society of Anesthesiologist (ASA) class of I or II, who had no past history of headache, analgesic consumption, substance abuse and drug addiction, candidate for elective cesarean section, were randomly assigned into two groups of case (Dexamethasone) and control (Normal saline). The anesthesia method for both groups was precisely the same. After spinal anesthesia 8 mg of intravenous Dexamethasone and 2 ml of intravenous normal saline were infused for case and control groups respectively, then at 1st, 6th, 18th and 24th hours and 2nd, 3rd, 4th, 5th, 6th and 7th days post operative, patients were asked about headache.

Results: There were no demographic differences between two groups. The differences of headache prevalence in all times post operative, were not statistically meaningful between two groups

Conclusion: This study showed that 8mg of intravenous Dexamethasone does not have any significant effect on headache prevalence in parturients after spinal anesthesia for elective cesarean section.

Keywords: parturients, spinal anesthesia, post dural puncture headache, intravenous dexamethasone.

*Corresponding author address: DrAlireza salami, ShahidBeheshti University of Medical Sciences,
e-mail: arsalimi@sbmu.ac.ir